

FÜGGETLEN RENDESZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/338/2014/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

211/2015. (V. 26.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) a panaszos¹ 2014. május 28-án előterjesztett **panasza alapján indult eljárást** a 2015. május 26-án megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

m e g s z ü n t e t i .

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, mivel az alapjog korlátozása jogszerűen történt, illetve alapjog sérelme nem megállapítható. A panaszosnak az áttétel ellen előzetesen bejelentett tiltakozására figyelemmel azonban a Testület az eljárás megszüntetéséről döntött.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos vele szemben 2015. május 24-én az A. Rendőrkapitányság által fogatosított közlekedés rendészeti intézkedés miatt terjesztette elő 2015. május 28-án panaszát.

A panaszos elmondta, hogy a késő délutáni - órákban 18:15 körül B. G. rendőr, a parkoló Golf autója mellé hajtott. Az autóból kint állva ismerősökkel beszélt. Valószínű a kanyarodás miatt ment panaszoshoz, mert később kanyarodott a Mol benzinkútra be, ahogy kellett és ráment a záróvonalra. A rendőr észlelte rögtön, hogy a panaszos német forgalmi rendszáma lejárt. Elmondta neki, hogy volt vizsgáznia, és papírok hiányoztak a gyári VW nagyobb fék miatt és az: mondták neki a vizsgán, R. városában menjen vissza Magyarországra és szerezz be ezeket és menjen vissza vizsgára. Panaszos hozzáteszi, hogy először még elengedte volna büntető pont és 10.000,- ft bírsági csekkel, de mikor megkérdezte, hogy megnézheti hol

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

fordult rosszul vissza, dühödött volt és goromba és azt mondta: „jó leveszi a rendszámot! Elég volt!”

Panaszos elmondja, hogy a rendőr hívott kollégákat és szabályosan erőszakkal letépte és megrongálta a német rendszámot is. Úgy, hogy meg se kérte, vegye le. (Testvére tulajdonában van még papíron az autó) Kérte kérdezzék meg, hogy ez-e a helyes megoldás, mielőtt a kollégák megjelentek, azt mondta panaszos ne utasítsa. Panaszos kérdezte mit csináljon, hogy menjen haza, arra pedig azt válaszolta nem érdekli. Úgy bánt vele, mint ha valami rossz dolgot tett volna még, és az emberekkel tapasztalt munkái, arra adtak okot, hogy más baja is lehet és rajta vezet le a feszültségét, sem mozdulatot, sem hirtelen dolgot nem tett, de panaszos tudtával ott van a kamera felvétel a kúton hátul, ami alátámasztja, hogy könyörgött, kért és a fejét fogta elkeseredettségében.

Panaszos előadta, hogy nem adtak felvilágosítást és mikor hazament volna másnap a szállodából, újra megállították, pedig azt mondták hazamehet az autóval, avval a rendszámmal. Szólt, hogy a S. úti lakást most adták el, a levelet nem biztos, hogy megkapja, az új tulajdonos miatt, írja fel a német lakcímét is, és magyar telefonszámát is, azt mondta nem írja. Panaszos megkérdezte, akkor körözött bűnöző lesz, ha nem tudja átvenni a levelet. Fel kellett volna írnia a német lakcímét igazoló papírok adatait is, nem viselt sapkát és fel kellett volna világosítania, hogy mi a teendő, amit egy G. nevezetű nyomozó is hiányosan tett, de ő jó szándékkal volt felé és megértéssel, igaz nem az ő hatásköre. Senki nem tudott pontos dolgot közölni kérdéseire. Mikor másnap 3-4 kapitányságot hívott, akkor is bizonytalan és lerázó reakciót kapott. El sem köszöntek, mikor megkérdezte őket, hogy adjon már valaki információt, hogy nem csak le kell kaparni a matricát, valóban agresszívan letépheti, amikor panaszos csak kérte, hogy várjon már kérte szépen és hívjanak fel valakit, aki megerősíti.

Panaszos úgy tudta, hogy hazáig kell vezetni a kocsit és az német területen is van, hogy vezet haza, ha levette, a S. úti cím nem él. Hogy lehet valakit tájékoztatlanul ott hagyni a kúton és azt mondani nem érdekli tovább így a dolog és 5 percet kellett volna evvel töltenie, tanúkat kért, de a rendőrök egy szót sem szóltak - nem mertek, mert a válasza az egyiknek az volt, hogy a felettesük, mikor rákérdezett. Panaszos megemlíti, hogy éppen a kijelentkezése folyik és valószínű a nagymamájához jelentkezik be, címre és a barátjánál van ideiglenesen. Telefonszámon éjjel nappal elérhető, sőt hozzáteszi, hogy a rendőrség munkáját számtalanszor segíti - Interpollal egyetemben fotókat is készítet.

Panaszos előadta, hogy ezt azért mondja el, mert mindig számíthatnak rá, törvényeket betartó állampolgár, de felháborítja a rendőr viselkedése és az, hogy először azt mondja neki egy rendőr a portán haza is tud menni a kocsival és nem lehet mást tenni, a cél állomáshoz közelebb volt és este volt már 20 óra körül, nem tudott ilyen feszülten továbbmenni Budapestre így másnap gondolta, hogy haza is megy, majd a délelőtti feladata után ahol autó nem kell, délután hazamegy és lerakja az autót valahol ahol rendszám nélkül nem lopják szét a kocsit, majd a német vizsga és TÜV nélkül átíratja az autót Magyarországra. Az autó igényes és ápolat. Folyamatosan van szervizelve, VW körökben ismert.

Panaszos hozzáteszi, ha hibázott is, akkor sem érdemli meg én sem és más sem, hogy így bánjon vele egy rendőr. És amikor tájékoztatást kért az A-i rendőrőrsön, és panasszal él. Nem azt várja el, hogy kitessekeljék, hogy menjen a dolgára. A panaszos elmondja, hogy amikor tudatta a rendőrrel, hogy B-városi és hivatalos címe már csak német, de kérte, hogy írja fel a további elérhetőségeit is és telefonszámot és mondja el, hogy külföldi rendszámot

is elvehet, sőt letéphet. Kérte a kollégákat, hogy beszéljenek vele, és amikor kereste a német papírt csomagtartóban, akkor is látták a kollégák, hogy normális, mert azt is engedték, hogy a csomagtartóban kutasson, és akkor szóltak, hogy tulajdonképpen azt sem engedhetnék. Kérte, hogy bízzanak már benne hisz magas szinteken is protokollt fotózott és ellenőrizhető a neten, ha ott bizalmat élvez, akkor pláne ne viselkedjenek így vele, mindennel próbálta kérni a higgadt viselkedést. Azt is mondta, hogy tudja, hogy Németországban 15 euró a büntetés és két héten belül el kell menni vizsgázni ezt is mérlegeljék.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás alaposabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az Országos Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálatán keresztül az ügyben illetékes rendőrkapitányságtól, valamint megküldeni kérte az ügygel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat és konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját.

1) Sz. T. r. alezredes, az A-i Rendőrkapitányság vezetője a Testület megkeresésére 2014. július 1-én kelt válaszában úgy nyilatkozott, hogy:

2014. május 24-én 08-20 óráig látott el baleset-helyszínelőként szolgálatot. Az útiránytervben foglaltaknak megfelelően 17.00-18.00-ig M., A., és B. települések területén látott el mozgó ellenőrzést. Ezt követően 15 perces átállási időt követően 18.15-19.20 óráig a ...-as számú főútvonal 83 km szelvényében kellett álló ellenőrzést végrehajtania. Járőrtársa nem volt. 18 óra 10 perckor észlelte, hogy a panaszos az általa vezetett német hatósági jelzéssel ellátott VW Golf kombi típusú személygépkocsival a ...-as számú főútvonalon közlekedett. A MOL töltőállomást elhagyva hirtelen lefékezett és a kötelező haladási irányt figyelmen kívül hagyva megfordult a záróvonalon. Így, mivel szabályszegés elkövetését észlelte, ellenőrzése alá vonta a panaszost.

A panaszossal szemben igazoltatás, illetve közlekedésrendészeti intézkedés került végrehajtásra. Az ellenőrzés során az intézkedő rendőr megállapította továbbá, hogy az általa használt gépkocsi műszaki vizsgálata 2013. december hóban lejárt, így a közúti jelzések rendelkezéseinek be nem tartása, illetve a lejárt műszaki érvényességű járművel való közlekedés miatt, kezdeményezett eljárást az intézkedő rendőr.

A 326/2011. kormányrendelet 97§. (1) bekezdés b) pontja alapján, mivel „érvénytelen külföldi hatósági engedéllyel és jelzéssel vettek részt a közúti forgalomban” a jármű hatósági engedélyét és jelzését a helyszínen átvételi elismervény ellenében a helyszínen elvette.

Az intézkedést B. G. r. zls. kezdte meg, aki balesethelyszínelői ruházatban látta el szolgálatát. Miután közölte az intézkedés célját az intézkedés alá vonttal, ő egyáltalán nem segítette az intézkedés lefolytatását. Közölte, hogy nem akar előéleti pontot kapni, illetve ha elveszik a forgalmi engedélyt, illetve a rendszámot a gépkocsiról akkor, így nem tud visszamenni Németországba. Kérte a rendőrt, hogy ne intézkedjen vele szemben.

Továbbá közölte, hogy a B. városi lakcíme már nem él, ennek ellentmondott, hogy a nyilvántartó rendszerben ez a lakcím szerepel állandó lakcímként, de más egyéb tartózkodási helyet nem nevezett meg. Panaszos javasolta, hogy Németországba küldjék a feljelentést. Ennek ellenére nem közölte németországi lakcímét, nem közölte telefonszámát, amit így értelemszerűen nem is tudott rögzíteni az intézkedő rendőr. Az igazoltatás során az általa

átadott iratokba egy németországi lakcím szerepelt, ezt tudta rögzíteni a rendőr, amit meg is tett. Igyekezett olyan helyzetet teremteni a panaszos, hogy a rendőr elálljon az intézkedés lefolytatásától, vagy élő lakcím hiányában azt ne lehessen eredményesen lefolytatni. A panaszos az intézkedés alatt kioktatás tartott a rendőri munkáról, a Rendőrségről, a Miniszterekről, hivatkozott arra, hogy H. miniszter Urat jól ismeri, közölte, hogy ő S. G. személyi fotósa, tehát fontos ember látszatát akarta kelteni, hogy esetleg ettől a rendőr megijed és eláll az intézkedés lefolytatásától.

Oda nem illő témákat hozott fel, közölte, hogy mint fotós dolgozott a X Rendőr-főkapitányságnak is, igaz nem fizették ki, de jól ismeri a rendőri munkát stb. Teljesen oda nem illő témákról beszélt percekig keresztül, amellyel próbálta ellehetetleníteni az intézkedést. Az intézkedés eredményes befejezése érdekében, - a panaszos nem éppen segítőkész, közreműködő magatartása miatt-, a helyszínre hívta az intézkedő rendőr segítségül a közrendvédelmi járőri feladatokat ellátó, Figyelő 931-es hívójelű járőrszolgálatot is. Ők: O. I. r. törm és B. Sz. r. őrm. voltak, a Rendészeti Osztály, Közrendvédelmi Alosztály körzeti megbízottja, illetve járőre, akik bevetési ruházatban látták el szolgálatukat. Az intézkedés során mindegyik intézkedő rendőr viselt sapkát. B. zls. nem volt felettese egyik rendőrnek sem. Ők nem is azon az alosztályon teljesítenek szolgálatot, így parancsadási, utasításadási joga sem volt a másik két kollégával szemben.

Mivel a panaszt tevő lejárt műszaki érvényességű járművel közlekedett, emiatt elkövette a KRESZ szerinti szabálysértést, a 326/2011.Kormány rendelet 97. § (1) bekezdés b.) pontja alapján, mivel „érvénytelen külföldi hatósági engedéllyel és jelzéssel vettek részt a közúti forgalomban” a jármű hatósági engedélyét és jelzéseit a helyszínen el kell venni, ami meg is történt. A panaszos azon állítása sem felel meg a valóságnak, hogy a rendszám úgy lett letéve a gépkocsiról, hogy az megrongálódott. Többszöri rendőri felszólításra sem volt hajlandó a rendszámokat levenni a gépkocsiról, így azt az intézkedő rendőrnek kellett megtennie, azonban az nem felel meg a valóságnak, hogy ezt olyan módon, módszerrel történt volna, hogy a rendszám megrongálódott volna. Ezt a becsatolt- a forgalmi rendszámról készített- fényképfelvételek is cáfolják. Illetve annak állapotáról az illetékes okmányirodába történt továbbítása előtt egyrészt a közlekedésrendészeti alosztályvezető, másrészt a rendészeti osztály vezetője személyesen is meggyőződött.

Az igazoltatást megkezdésekor a rendőr közölte a panaszt tevővel, hogy milyen szabálysértés elkövetését észlelte. Konkrétan, hogy záróvonalat átlépve fordult meg. Azt közölte panaszossal, hogy amennyiben más szabályszegést nem észlel a gépjármű, illetve az okmányok ellenőrzése során, abban az esetben lehetőség van helyszíni bírság kiszabására, ami 10.000 Ft lenne. Az ellenőrzés során azonban megállapítást nyert, hogy a járművel érvénytelen forgalmi engedéllyel és jelzéssel vettek részt a közúti forgalomban, így ebben az esetben már nem volt lehetősége helyszíni bírság kiszabására, ami szintén közölve lett a panaszt tevővel.

A rendőrök hangneme, és bánásmódja - elmondásuk alapján - megfelelt a kívánalmaknak. Türelemmel végighallgatták a panaszt tevő mondandóját, bár az egyáltalán nem kapcsolódott az intézkedéshez -, hivatkozását az ismerőseire, kioktatását, hogy hogyan és mi módon kéne az intézkedést levezetniük. Annak ellenére, hogy egyáltalán nem volt együttműködő, nem adta meg a hivatkozott németországi lakcímét, telefonos elérhetőségét, nem volt hajlandó eltávolítani a forgalmi rendszámot a járműről, próbálta ellehetetleníteni az intézkedést, türelmesen, udvariasan beszéltek vele. Alap esetben egy ilyen intézkedés végrehajtása kb. 15 percet vesz igénybe, ebben az esetben a panaszt tevő hozzáállása miatt kb. 45 perc volt az

intézkedés végrehajtásának ideje, ami szintén nem azt tükrözi, hogy nem türelmesen intézkedtek volna a kollégák panaszossal szemben.

Tájékoztatják, hogy csak a jogszabályi kötelmeiknek tesznek eleget a forgalmi engedély és a forgalmi rendszám elvételével, illetve, hogy az illetékes, lakhely szerinti okmányirodához kerül továbbításra, a további ügyintézésre ott lesz lehetősége. A rendszámok, illetve a forgalmi engedély elvételéről a 140251 sorszámú elismervényt adtak át neki,- amelynek másodpéldányáról készített fényképfelvétel szintén csatolásra kerül-, illetve felvilágosították, hogy csak egy esetben, és csak a lakcímére közlekedhet a járművel, vagyis B. városba. Ezt egyébként a kitöltött elismervény is tartalmazza.

A panaszt tevő ezen állítása sem felel meg a valóságnak. A helyszínen az intézkedő rendőr is felvilágosította a panaszjogaival kapcsolatos lehetőségeiről, amit dokumentált is az intézkedésről készített feljelentésében. Vele sem közölte, hogy panaszt kívánna tenni, csak azt sérelmezte, hogy miért kell elvenni a rendszámot, illetve most, hogyan fog eljutni Németországba.

Az intézkedést követően panaszos személyesen is megjelent a kapitányságon, ott is megkapta a szükséges felvilágítást a szolgálat parancsnoktól, F. L. r. ftzls.-tól. Ekkor sem jelezte, hogy panaszt kíván tenni. Ezután távozott az épületből, azonban a parkolóban észlelte, hogy egy bűnügyes gépkocsi érkezik be a kapitányságra, így azt megállította és az azzal közlekedő R. G. r. főrm bűnügyi technikusként is előadta az intézkedést, illetve a hozzá fűznivalóját. Ő, bár ez nem lett volna munkaköri kötelessége- szintén végighallgatta a panaszt tevőt és közölte vele, hogy bár ez nem az ő szakterülete, de szerinte is teljesen jogszerűen vették el a forgalmi rendszámot és a forgalmi engedélyt. Neki sem említette, hogy panaszt kívánna tenni az ügyben.

Ezt követően a panaszos a következő munkanapon 2014. május 26-án telefonon hívta az A-i Rendőrkapitányságot és Rendőrkapitány Urat kereste, aki nem dolgozott. Beszélt a telefont felvevő B. Cs. ka.-val a kapitány úr titkárnőjével, neki is elmesélte a teljes történetet. A titkárnő közölte vele, hogy Rendőrkapitány Úr nem dolgozik, így nem tudja kapcsolni. Illetve tájékoztatta, hogy 2014. május 28-án fog dolgozni 14 órától kezdődően a közlekedésrendészeti alosztályvezető, aki az intézkedő rendőr közvetlen felettese, aki ha kívánja felvilágosítja az intézkedéssel kapcsolatos lehetőségeiről. Abban maradtak, hogy 15 órakor telefonál, ez a mai napig sem történt meg. A kérdéses telefonbeszélgetések hangrögzítővel nem kerültek rögzítésre.

2014. május 27-én a panaszos ismét telefonált, ekkor kapcsolták a szolgálatban lévő T. K. r. őrgy. közrendvédelmi alosztályvezetőhöz, akinek szintén elmesélte a teljes történetet az ő verziójából, itt szintén sérelmezte, hogy elvették a rendszámot és a forgalmi engedélyt. T. úr felvilágosította a panasztételi lehetőségeiről is. Közölte vele, hogy egyrészt a Független Rendészeti Panasztestületnél, másrészt az A-i Rendőrkapitányságon is megteheti panaszát. Erre a panaszos közölte vele, hogy B² városban van. Erre T. úr közölte vele, hogy akár ott, akár lakóhelyén, B. városban is megteheti a panaszát. Összegezve mindenki, akit csak megkérdezett, felhívott legjobb tudása szerint megadta részére a szükséges információt, felvilágosítást a rendőri intézkedéssel kapcsolatban. Azaz állítása szintén nem felel meg a valóságnak, hogy panaszt akart tenni, de ezt senki nem vette fel tőle.

Az esettel kapcsolatban a feltárt hiányosságok miatt szabálysértési eljárás indult. A panaszt tevő állításával kapcsolatban a következők kerülnek megjegyzésre. A rendőri intézkedésre nem 2014. május 23-án, hanem 24-én került sor. A helyszínen intézkedő rendőr egyértelműen és világosan közölte vele, hogy a járművel csak a lakhelyéig, tehát B. városig közlekedhet, nem máshova, nem tovább, nem Németországba. Ennek ellenőre nem ezt tette, hanem a következő napon megpróbált a járművel Németországba jutni. 2014. május 25-én nem az A-i Rendőrkapitányság rendőrei, hanem a S-i Rendőrkapitányság rendőrei intézkedtek vele szemben 14 óra 15 perckor S. település külterületén és tettek ellene szabálysértési feljelentést a 18040/2596/2014.id. szám alapján. Az A-i Rendőrkapitányságra érkező hívásai a panaszosnak mellékre ki lettek kapcsolva, nem a segélyhívóra érkeztek, így rögzítésre nem kerültek.

2) A panaszossal szemben 2014. május 24-én kelt, a panasz alapjául szolgáló közlekedésrendészeti intézkedéssel kapcsolatos szabálysértési feljelentés szerint az alábbiakat közölte:

A fenti helyen és időben tetten érték a panaszost amint az általa vezetett és Be. B. tulajdonát képező német hatósági jelzéssel ellátott VW Golf kombi típusú szgk-val közlekedett, a Mol Töltőállomást elhagyva hirtelen lefékezett és a kihelyezett kötelező haladási irány jelzőtáblát figyelmen kívül hagyva megfordult a ...-as főúton.

A szabálysértést észlelve (...-as főút kereszteződése Posta előtti parkoló) a szolgálati gépkocsival elindult, a Mol Töltőállomás hátsó parkolójában vonta intézkedés alá a panaszost. Az igazoltatás során megállapítást nyert, hogy a gépkocsi hatósági engedélyének és hatósági jelzésének érvényességi ideje 2013. december hónapban lejárt. A panaszos elmondta, hogy észrevette ismerőseit a Mol Kúton ezért fordult, a forgalmi érvényesség lejártáról tudomása van, de Németországba a műszaki megvizsgáláson nem engedték át a gépkocsit bizonyos hiányosság miatt.

A panaszos a szabálysértések elkövetését elismerte, nehezményezte, hogy így hogy tud visszamenni Németországba valamint, hogy nem szeretne büntető pontot kapni, továbbá közölte, hogy a B. városi lakcíme már nem él, de más egyéb tartózkodási helyet nem nevezett meg, javasolta, hogy Németországba küldjék a feljelentést.

Az átadott iratokban egy németországi lakcím szerepelt. A panaszos az intézkedés alatt olyan magatartást tanúsított (kioktatás a rendőri munkáról, Rendőrségről, Miniszterekről, oda nem illő témák felhozása) amellyel próbálta ellehetetleníteni az intézkedést ezért az eredményes befejezéshez a Figyelő 931 (O. I. r.törm, B. Sz. r.örm.) segítségét kérte.

A hatósági jelzést és a gépkocsi hatósági engedélyét a helyszínen a 140251 számú elismervény ellenében a helyszínen elvette és a feljelentéshez csatolta és az illetékes Okmányirodának megküldte. Az elkövetés helyéről az átadott okmányokról fényképfelvételt készített, melyet a feljelentéshez mellékelte. A panaszossal közölte, hogy panaszt tehet a Rendészeti Panasztestületnél 20 napon belül az A-i Rendőrkapitányságon pedig 30 napon belül.

3) A panaszossal szemben 2014. május 25-én kelt szabálysértési feljelentés szerint:

A rendőr jelenti, hogy szolgálat teljesítése során 2014. május 25-én 14 óra 15 perckor ellenőrzés alá vont egy VW Golf Variant személygépkocsit. Az ellenőrzés során megállapítást nyert hogy a járművön nincs hatósági jelzés elhelyezve sem elöl sem pedig hátul. Továbbá az is kiderült, hogy a gépkocsi forgalmi engedélye is érvényét veszítette. A jármű vezetője kérdésre elmondta, hogy 2014. május 24-én A. településen vették le a járművéről a rendőrök a hatósági jelzést mivel a gépkocsi műszaki engedélye lejárt. Elmondta még azt is, hogy ő nem tudta, hogy nem lehet hatósági jelzés nélkül részt venni a közúti forgalomba. A szabálysértés tényét a helyszínen elismerte.

4) A rendőrség mellékelte fényképeket, amelyen látható az útszakasz, ahol a panaszos átlépte a záróvonalat, a panaszos gépjárművéről levett hatósági jelzések illetve az elismervény, amely a hatósági jelzések, és a forgalmi engedély elvételéről szólnak. Ezen a dokumentumon fel van tüntetve, hogy a panaszos csak a lakcíméig vezetheti a gépjárművet.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) és a 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításokra jutott.

1) A Testület a panasz eljárásban mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy mely panaszosi sérelmek kivizsgálásra terjed ki a hatásköre.

a) A Testület eljárását az Rtv. a IX. Fejezetében, Jogorvoslatok alcím alatt szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az, „akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában, a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette [...] kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el”. Az idézett rendelkezés értelmében a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálata tartozik, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),
- a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházatcsomag-jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),
- a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.) tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A fenti hatásköri rendelkezések alapján kijelenthető, hogy a Testület csak azon rendőri magatartások felülvizsgálatát végezheti el, amelyeket az Rtv. a IV.–VI. fejezeteiben szabályoz, nem veheti át azonban a szabálysértési hatóság szerepét, így nem rendelkezik felhatalmazással annak megállapítására, hogy a panaszos a rendőri intézkedést megelőzően követett-e el szabálysértést. Mindebből kifolyólag a fenti hatásköri rendelkezés alapján a

Testület a rendőrség szabálysértési hatóságként történő fellépését nem minősítheti, afölött semmiféle kontrollt, felügyeletet nem gyakorol. Nem vizsgálhatja, hogy a panaszos követett-e el szabálysértést, indokolt volt-e vele szemben a szabálysértési eljárás megindítása, valamint bírság kiszabása. Az ilyen jellegű panaszokra a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény vonatkozó rendelkezései az irányadók. A Testület a hatásköri szabályok értelmében a szabálysértési eljárást megelőző közlekedésrendészeti intézkedést és az ennek során tanúsított rendőri magatartást vizsgálhatja.

A Testület a szabálysértési eljárással kapcsolatos panaszok tekintetében hatáskörének hiányát volt kénytelen megállapítani.

b) A panaszossal szemben S. Rendőrkapitányság munkatársai által 2014. május 25-én foganatosított közlekedésrendészeti intézkedés tekintetében a Testület, úgy határozott, hogy a panaszbeadvány tartalma szerint a panasz nem terjedt ki a S. Rendőrkapitányság munkatársai által 2014. május 25-én foganatosított közlekedésrendészeti intézkedésre. Jelen ügyben megállapítható, hogy a panaszos – mint az ügy ura – sem a Testület eljárását megindító nyilatkozatban, panaszbeadványában, sem később nem sérelmezte külön a fenti intézkedést, ezzel szemben a Testület felé panasszal nem élt. A Testület ehelyütt elvi élel szögezi le – ami a jelen állásfoglalás III. rész 1) a) pontjában felhívott jogszabályi rendelkezésből is kiolvasható - hogy a panasz eljárás kérelemre induló eljárás, a panasz tekintetében a Testület a panaszos kérelméhez van kötve, a panaszos kérelmén nem terjeszkedhet túl, nem járhat el, vizsgálódhat hivatalból, észlelés alapján. Mindezek alapján ezt az intézkedést és az ennek során tanúsított rendőri magatartást a Testület jelen panasz eljárásban külön nem vizsgálta.

A Testület a S. Rendőrkapitányság munkatársai által 2014. május 25-én foganatosított közlekedésrendészeti intézkedést erre irányuló kifejezett panasz hiányában nem vizsgálta

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye II. cikkében foglalt emberi méltósághoz valamint a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát, az alábbiak szerint.

2) A Testület elsőként azt értékelte, hogy a rendőrség a panaszost indokoltan, kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában vonta-e intézkedés alá.

a) A közlekedésrendészeti intézkedés jogalapja vonatkozásában a Testület megállapította, hogy az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése rendelkezik a rendőr intézkedési kötelezettségéről. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak.

A Szolgálati Szabályzat 9. § -a tovább részletezi az intézkedési kötelezettség szabályait. A Szolgálati Szabályzat 9. § (1) bekezdése kimondja, hogy a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki. Ugyanezen jogszabályhely (2) bekezdése szerint a figyelmeztetés során a rendőr a szabálysértés elkövetésén tetten ért

személyt felszólítja a tevékenysége abbahagyására, és felhívja, hogy a jövőben tartózkodjon szabálysértés elkövetésétől.

A közlekedésrendészeti intézkedés vonatkozásában a Testület utal arra, hogy az Rtv. 44. §-a szabályozza azt, amelynek (1) bekezdés b) pontja értelmében a rendőr az Rtv.-ben és a külön jogszabályban meghatározott közlekedésrendészeti feladatának ellátása során a közlekedési rendszabályok megtartását, a járműhasználat szabályszerűségét, az okmányokra és a felszerelésekre vonatkozó előírások megtartását, a jármű birtoklásának jogszerűségét, az üzemben tartó, illetőleg a használó személyazonosító adatait, a jármű közlekedésbiztonsági állapotát és adatait a forgalomban és a telephelyen – a jogszabályban meghatározottak alapján – ellenőrizheti. Ugyanezen bekezdés d) pontja szerint a járművezetésre jogosító engedélyt (okmányt), a jármű üzemben tartására vonatkozó hatósági engedélyt (okmányt), a rakományhoz tartozó okmányokat, valamint a jármű hatósági jelzését – a külön jogszabályban meghatározottak szerint – a helyszínen elveheti.

A Testület megítélése szerint az Rtv. 44. §-a egyfajta általános felhatalmazást nyújt a rendőr számára ahhoz, hogy a közlekedés szabályok megtartását ellenőrizze. Ennek keretében a rendőr ellenőrizheti a gépjármű okmányaira vonatkozó előírások megtartását, a jármű birtoklásának jogszerűségét, az üzemben tartó, illetőleg a használó személyazonosító adatait. Megjegyzendő, hogy ez az intézkedési jog akkor is megilleti a rendőrt, amikor egyébként jogsértésre utaló körülményt nem észlel.

Az intézkedő rendőr a rendelkezésre álló iratokban leírta, hogy azt észlelte, hogy a panaszos a záróvonalat átlépve fordult be egy benzinkút parkolójába.

Az 1/1975. (II. 5.) KPM-BM rendelet (a továbbiakban: KRESZ) 3. § (1) bekezdés b) pontja értelmében „Aki a közúti közlekedésben részt vesz, köteles a közúti jelzések rendelkezéseinek, továbbá a forgalom irányítására, ellenőrzésére jogosultak utasításainak eleget tenni.”

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) 178. pont alatt rendelkezik a közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértéséről.

224. § (1) Aki KRESZ-ben meghatározott közúti közlekedés szabályait megszegi, ha a 217–222. §-a szerinti szabálysértés nem valósul meg, szabálysértést követ el. (2) A KRESZ 40–41. §-ának, valamint más megállási, várakozási vagy táblával jelzett behajtási tilalom vagy korlátozás megszegése esetén a közterület-felügyelő is szabhat ki helyszíni bírságot.

A Testület a szabálysértés elkövetésének gyanújával összefüggő jogszabályok valamint a szabálysértési törvény vonatkozó tényállásának ismertetését követően utal töretlen gyakorlatára, miszerint a szabálysértési tényállásszerűséget kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv.-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis nem veheti át a szabálysértési hatóság szerepét, azonban ha nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló cselekmény értékelését – akkor, amikor annak jogalapjaként szabálysértés gyanújára hivatkozik a rendőrség –, az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, hogy az adott intézkedéshez szükséges gyanú foka fennállt-e, és fenti jogszabályi rendelkezések alapján megállapította, hogy ez a gyanú fennállt.

A Testület megítélése szerint egy szabálysértés elkövetésének gyanúja bizonyosan olyan körülmény, amely a közrend, közbiztonság védelme érdekében az Rtv. 13. § alapján intézkedési kötelezettséget keletkeztetett, továbbá megjegyzendő, hogy az Rtv. 44. § alapján közlekedésrendészeti intézkedés esetén az intézkedési jog akkor is megilleti a rendőrt, amikor egyébként jogsértésre utaló körülményt nem észlel. Mindezek alapján megállapítható, hogy ebben a tekintetben nem érte alapjogsérelem a panaszost.

b) A panaszos sérelmezte, hogy az intézkedés megkezdését követően, a felajánlott helyszíni bírság, helyett - miután a panaszos megkérdezte, hogy hol fordult vissza és a rendőr ettől dühödt lett és goromba - az intézkedést foganatosító rendőr leszereltette a panaszos gépkocsijának rendszámabláját és elvette a gépjármű forgalmi engedélyét.

A Testület ezért – jelen állásfoglalás III. rész 2) a) pontjában foglaltaknak megfelelően - anélkül, hogy a szabálysértési ügyben állást foglalna, vizsgálta, hogy az intézkedő rendőr a jogszabályi előírásoknak megfelelően, kellő jogalap birtokában járt el a panaszossal szemben.

A rendőrségi iratok tanúsága szerint az intézkedés megkezdését követően, a panaszos és a gépjármű iratait ellenőrizve észlelte, hogy a gépjármű érvénytelen forgalmi engedéllyel és jelzéssel vett részt a közúti közlekedésben.

A KRESZ 5. § (1) bekezdés a) pontja szerint „a közlekedésben olyan járművel szabad részt venni, amelynek jogszabályban meghatározott érvényes hatósági engedélye van.”

A közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló 326/2011. (XII. 28.) Korm. rendelet (a továbbiakban: okmányok visszavonásáról szóló rendelet) 97. § (1) bekezdés b) pontja szerint „az ellenőrző hatósági személy a hatósági engedélyt és jelzést a helyszínen elveszi, ha érvénytelen külföldi hatósági engedéllyel és jelzéssel vettek részt a közúti forgalomban.”

Mindezek alapján, megállapítható, hogy az intézkedő rendőr a jogszabályi előírásoknak megfelelően kellő jogalap birtokában szerelte le a panaszos gépjárművének rendszámabláját és vette el a gépjármű forgalmi engedélyét. Az intézkedő rendőrnek nem volt diszkrecionális jogköre ebben a kérdésben, ugyanis a jogszabály kötelezően írja elő ezt számára, így a Testület rendőri iratokban leírtakat fogadja el, amelyek szerint az intézkedés közben vette észre az intézkedő rendőr, hogy a gépjármű iratai lejártak, ezért vette el a gépjármű hatósági jelzéseit a korábban felajánlott helyszíni bírság kiszabása helyett.

A Testület – a hivatkozott jogszabályi rendelkezések és a megismert körülmények alapján – arra a megállapításra jutott, anélkül, hogy a szabálysértési ügyben állást foglalna, hogy az intézkedő rendőr a jogszabályi előírásoknak megfelelően, kellő jogalap birtokában járt el a panaszossal szemben, így nem sérült a panaszos tisztességes eljárásához való joga.

3) A panaszos sérelmezte, hogy az intézkedő rendőr annak ellenére, hogy jelezte, a közeljövőben megszűnő lakcímére küldte a feljelentést, illetve csak erre a lakcímre vezetheti el gépjárművét, holott ő jelenleg valójában Németországban lakik.

Az okmányok visszavonásáról szóló rendelet 97. § (1) bekezdés b) pontja szerint „az ellenőrző hatósági személy a hatósági engedélyt és jelzést a helyszínen elveszi, ha érvénytelen külföldi hatósági engedéllyel és jelzéssel vettek részt a közúti forgalomban.

Az okmányok visszavonásáról szóló rendelet 97. § (2)-(3) bekezdései szerint „az ellenőrző hatóság által a 96. § (6) bekezdése alapján megküldött hatósági engedélyt, jelzést a közlekedési igazgatási hatóság bevonja, illetve visszavonja. A közlekedési igazgatási hatóság az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott külföldi hatósági engedélyt és jelzést a határozat egy példányával a Hivatalnak megküldi. A Hivatal viszonyosság esetén megküldi azt a kiadó külföldi hatóságnak.”

Az okmányok visszavonásáról szóló rendelet 96. § (6) bekezdése szerint „a helyszínen elvett forgalmi engedélyt, az ideiglenes forgalomban tartási engedélyt, illetve hatósági jelzést, valamint az intézkedésről készült jelentés (feljelentés) egy példányát az ellenőrző hatóság öt napon belül megküldi az üzemben tartó lakcíme (székhelye) szerint illetékes közlekedési igazgatási hatóságnak.”

A fenti rendelkezésekből kitűnik, hogy az okmányok visszavonásáról szóló rendelet külön szabályozza azon esetkört, amikor érvénytelen külföldi hatósági jelzéssel közlekedik egy gépjármű Magyarország területén. Kitűnik az is, hogy a jogszabály az elvett hatósági jelzéssel kapcsolatos eljárás körében visszautal az előző paragrafusra, amely szerint a lakóhely szerinti illetékes közlekedési igazgatási hatóságnak kell a rendőrségnek megküldenie az elvett engedélyt, jelzést illetve az erről készült jelentés (feljelentés) egy példányát, majd ez a hatóság küldi tovább az iratokat és a jelzést a Hivatalnak, aki viszonyosság esetén megküldi azt a kiadó külföldi hatóságnak.

A Testület ezt követően vizsgálta azt, hogy az okmányok visszavonásáról szóló rendelet alkalmazásában mi minősül lakóhelynek, tehát az intézkedő rendőrnek az eljárás további szakaszát illetően mely közlekedési igazgatási hatóság illetékességébe kell utalnia az eljárást.

Az okmányok visszavonásáról szóló rendelet 2. § (1) bekezdés 5. pontja szerint „e rendelet alkalmazásában: lakcím: a természetes személy ügyfél lakóhelye, ennek hiányában tartózkodási helye, mindezek hiányában szálláshelye.”

A fenti rendelkezés alapján az intézkedő rendőrnek lakóhely hiányában kell figyelembe venni a természetes személy tartózkodási helyét ennek hiányában pedig szálláshelyét. A panaszosnak volt bejelentett lakóhelye a lakcímnyilvántartó rendszerben, ezért az intézkedő rendőrnek ezt kellett figyelembe vennie.

A polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: lakcímnyilvántartásról szóló törvény) 3. § (1) bekezdése szerint „a nyilvántartás olyan közhiteles hatósági nyilvántartás, amely a nyilvántartásban szereplő polgároknak az e törvényben meghatározott személyi, lakcím és értesítési cím adatait, valamint az azokban bekövetkezett változásokat tartalmazza és igazolja.”

Mivel a lakcímnyilvántartás közhiteles nyilvántartásnak minősül, az abban foglalt adatokat az ellenkező bizonyításáig valónak kell elfogadni, tehát az intézkedést foganatosító rendőr a Testület álláspontja szerint nem sértette a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogát, akkor, amikor a panaszos nyilvántartás szerinti lakcímét vette alapul az eljárás során, ugyanis abban egybehangzóak a rendőri és a panaszosi állítások, hogy a panaszos lakcímének megváltozását

semmivel, semmilyen irattal, dokumentummal nem igazolta, bizonyította hitelt érdemlően. Mindezen bizonyítás hiányában a Testület véleménye szerint az intézkedő rendőr helyesen járt el, ugyanis a közhiteles nyilvántartás figyelmen kívül hagyása sértette volna a jogbiztonság elvét.

A panaszos panaszbeadványában úgy nyilatkozott, hogy valószínűleg nagymamájához szeretné bejelenteni magát. A lakcímnnyilvántartásról szóló törvény 26. § (1) bekezdése szerint „a Magyarország területén élő, e törvény hatálya alá tartozó polgár [4. § (1) bekezdés] köteles beköltözés vagy kiköltözés után három munkanapon belül lakóhelyének, illetve tartózkodási helyének címét a járási hivatalnál nyilvántartásba vétel céljából bejelenteni (a továbbiakban együtt: lakcímbjelentés).”

A Testület álláspontja szerint a fenti rendelkezés is mutatja, hogy a természetes személy felelőssége, kötelessége az, hogy esetleges lakóhely változtatása esetén rövid időn belül gondoskodik a lakcímnnyilvántartásban szereplő adatok frissítéséről, ugyanis a bejelentett lakóhelynek, mint jelen ügyből is kitűnik meghatározó jelentősége van eljárás jogi szempontból, az illetékesség meghatározását illetően.

A Testület a fentiek alapján úgy döntött, hogy nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga, amiért az intézkedő rendőr a panaszos lakcímnnyilvántartásban szereplő lakcímét vette alapul az eljárás folyamán.

4) A panaszos beadványában sérelmezte az eljáró rendőrök hangnemét és bánásmódját, illetve kifogásolta a rendőri intézkedés során előírt alakiságok hiányát.

a) A rendőrök magatartásával kapcsolatban a Testület felhívja a figyelmet az Rtv. 2. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésekre. Az Rtv. 2. §-a (1) bekezdésének második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. Az intézkedő rendőröktől – mint a közhatalmi funkciót ellátó szerv tagjaitól – minden esetben elvárható az udvarias és kulturált fellépés. Az említett rendelkezés alapján a Testület hangsúlyozza, hogy a rendőrökre, mint a közhatalom képviselőire különös súllyal nehezedik az emberi méltóság, és az emberi jogok tiszteletben tartásának kötelezettsége, ezért minden körülmények között elvárható a tisztességes, az általa képviselt közfeladat mértékéhez méltó, a másik személy emberi méltóságát mindenkor szem előtt tartó viselkedés és hangnem.

A Testület ezzel kapcsolatban szükségesnek tartja kiemelni a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét, amelynek 1. pontja előírja: a rendőr „önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület továbbá jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban [lásd pl. a 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás indokolása II. részének 3. pontját] megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb

erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezetten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

A panaszos panaszbeadványában a rendőrök hangnemével, bánásmódjával kapcsolatosan úgy nyilatkozott, hogy az intézkedő rendőr dühödött volt és goromba. Úgy bánt vele, mint ha valami rossz dolgot tett volna még, és az emberekkel tapasztalt munkái, arra adtak okot, hogy más baja is lehet és rajta vezeti le a feszültségét, sem mozdulatot, sem hirtelen dolgot nem tett.

Az rendelkezésre álló rendőrségi iratok tanúsága szerint a rendőrök hangneme, és bánásmódja - elmondásuk alapján - megfelelt a kívánalmaknak. Türellemmel végighallgatták a panaszt tevő mondandóját, bár az egyáltalán nem kapcsolódott az intézkedéshez -, hivatkozását az ismerőseire, kioktatását, hogy hogyan és mi módon kéne az intézkedést levezetniük. Annak ellenére, hogy egyáltalán nem volt együttműködő, nem adta meg a hivatkozott németországi lakcímét, telefonos elérhetőségét, nem volt hajlandó eltávolítani a forgalmi rendszámot a járműről, próbálta ellehetetleníteni az intézkedést, türelmesen, udvariasan beszéltek vele. Alap esetben egy ilyen intézkedés végrehajtása kb. 15 percet vesz igénybe, ebben az esetben a panaszt tevő hozzáállása miatt kb. 45 perc volt az intézkedés végrehajtásának ideje, ami szintén nem azt tükrözi, hogy nem türelmesen intézkedtek volna a kollégák panaszossal szemben.

A fentiek alapján a panaszos és a rendőrség álláspontja között olyan ellentét feszül, amit a Testület a rendelkezésre álló iratokkal nem tud feloldani, ezért Testület úgy foglalt állást, hogy a panaszos emberi méltósághoz való sérelme nem megállapítható.

5) A panaszos sérelmezte, hogy az intézkedő rendőr nem adta meg számára a megfelelő tájékoztatást, a hatósági jelzés bevonásával kapcsolatos teendőkről, illetve a panaszjáról.

A tájékoztatási kötelezettséggel kapcsolatosan a Testület a következő megállapításokra jutott. Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint „a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyónbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.”

A tájékoztatási kötelezettséget tovább pontosítja az Rtv. 24. § (1) bekezdése, amely szerint „a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáférhető felvilágosítást megadni.”

Az Rtv. 20. § (2) bekezdés második mondata szerint, „az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.”

Rtv. 20. § (2) bekezdés második mondatában foglaltakkal kapcsolatban a Testület megjegyzi, hogy jelen ügyre alkalmazandó a benne megfogalmazott rendelkezés, ugyanis a panaszossal szemben közlekedésrendészeti intézkedést fogantatosítottak, amelyet az Rtv. V. fejezetében található 44 - 45/A §-ok szabályoznak.

A Testület a fentiek alapján megállapította, hogy a rendőrnek tájékoztatási kötelezettsége állt fenn az intézkedéseséskor, illetve a panaszos ilyen irányú kérelme esetén az intézkedést követően is.

A panaszos panaszbeadványában úgy nyilatkozott, hogy a rendőrök egyrészt nem adtak felvilágosítást azzal kapcsolatban, hogy a panaszos hazamehet-e rendszám nélküli gépjárművével. Senki nem tudott pontos dolgot közölni a panaszos kérdéseire. Amikor a panaszos az intézkedés utáni napon 3-4 kapitányságot felhívott bizonytalan és lerázó reakciókat kapott. A panaszos szerint tájékoztatlanul hagyták a benzinkúton és azt mondták a rendőrök, hogy nem érdekli őket ez tovább.

Az rendelkezésre álló rendőrségi iratok tanúsága szerint az igazoltatást megkezdésekor a rendőr közölte a panaszt tevővel, hogy milyen szabálysértés elkövetését észlelte. Konkrétan, hogy záróvonalat átlépve fordult meg. Azt közölte panaszossal, hogy amennyiben más szabályszegést nem észlel a gépjármű, illetve az okmányok ellenőrzése során, abban az esetben lehetőség van helyszíni bírság kiszabására, ami 10.000 Ft lenne. Az ellenőrzés során azonban megállapítást nyert, hogy a járművel érvénytelen forgalmi engedéllyel és jelzéssel vettek részt a közúti forgalomban, így ebben az esetben már nem volt lehetősége helyszíni bírság kiszabására, ami szintén közölve lett a panaszossal.

Tájékoztatották a panaszost továbbá, hogy csak a jogszabályi kötelmeiknek tesznek eleget a forgalmi engedély és a forgalmi rendszám elvételével, illetve, hogy az illetékes, lakhely szerinti okmányirodához kerül továbbításra, a további ügyintézésre ott lesz lehetősége. A rendszámok, illetve a forgalmi engedély elvételéről a 140251 sorszámú elismervényt adtak át neki,- amelynek másodpéldányáról készített fényképfelvétel szintén csatolásra kerül-, illetve felvilágosították, hogy csak egy esetben, és csak a lakcímeire közlekedhet a járművel, vagyis Budapestre. Ezt egyébként a kitöltött elismervény is tartalmazza.

A fentiek alapján a panaszos és a rendőrség álláspontja között olyan ellentét feszül, amit a Testület a rendelkezésére álló iratokkal nem tud feloldani, ezért Testület úgy foglalt állást, hogy a tájékoztatás elmaradása és ezáltal a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem megállapítható.

IV.

A Testület a szabálysértési eljárással kapcsolatos panaszelemek tekintetében hatáskörének hiányát volt kénytelen megállapítani. A Testület – a hivatkozott jogszabályi rendelkezések és a megismert körülmények alapján – arra a megállapításra jutott, anélkül, hogy a szabálysértési ügyben állást foglalna, hogy az intézkedő rendőr a jogszabályi előírásoknak megfelelően, kellő jogalap birtokában járt el a panaszossal szemben, így nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga. A Testület úgy döntött, hogy nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga, amiért az intézkedő rendőr a panaszos lakcímnnyilvántartásban szereplő lakcímét vette alapul az eljárás folyamán. A panaszos és a rendőrség álláspontja között olyan ellentét feszül, amit a Testület a rendelkezésére álló iratokkal nem tud feloldani, ezért Testület úgy foglalt állást, hogy az intézkedés során alkalmazott hangnem-bánásmóddal kapcsolatban a panaszos emberi méltóságához való jogának illetve a tájékoztatás elmaradása végett a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem megállapítható.

Mindezekre tekintettel a Testület állásfoglalását a rendelkező részben foglaltak szerint alakította ki, és az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése szerint az eljárást megszüntette.

Budapest, 2015. május 26.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
előadó testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESZÜLET